

2015 Skiferie i Ischgl.

Så er vi kommet frem til midten af december, og der er kun 6 uger til, vi kører på skiferie. Vi plejer altid, at planlægge vores ture i god tid, og skiferien i Ischgl, kan vi sige, er planlagt i meget god tid, for vi har været "selvkørende" til Ischgl 16 gange. Lejligheden blev allerede bestilt, sidste gang vi var på skiferie, så det skulle være på plads. Vi er godt i gang med vores træning. På Internettet kan vi se, at der er kommet sne på pisterne, så man kan køre på ski på de øverste pister. Pisterne ned mod byen ser noget grønne ud, selv om temperaturen er på minusgrader. Vi kan se, at de er begyndt at lave kunst-sne, så det skal nok være klar, til vi kommer i uge 5.

Nu er vi midt i januar 2015, og her i Danmark har vi ikke haft "Vinter" endnu. Det har til gengæld været en meget våd periode – Hvordan mon det havde set ud, hvis det havde været koldt – Mon sneen havde ligget meterhøjt?

Nogen steder i Østrig har de fået masser af sne imellem jul og nytår, men de store snemængder er blæst udenom Ischgl. Som det ser ud lige nu, så er der 65 cm sne i terrænet, og med mange snekanoner, så er der ingen grund til at være nervøse for, at de ikke har sne nok, når vi kommer om en uges tid. Man kunne måske blive mere nervøs for, at der kom masser af sne i næste uge, så Lavinefaren blev høj, men lad os nu se – Vi ser det fra den positive side, og glæder os til at komme på ski igen, igen.

Nu er vi nået frem til sidste arbejdsdag inden vinterferien, og vejret ser rimeligt ud den næste uges tid. Det er blevet koldere, og der ligger 70 cm sne i skiterrænet og 10 cm nede i byen. Alle lifter og skipister er åbne. Det er kun skiruterne, der er lukkede, men dem bruger vi heller ikke. Vi har nok i de præparerede pister. Vi glæder os til at komme af sted, og nyde skiferien sammen med Else & Erik, som kommer med fly og bus sidst om eftermiddagen lørdag.

Den planlagte tur (ud og hjem)

Ischgl 22. januar 2015 (Fra www.Ischgl.com)

fredag, den 23. januar 2015:

Vi havde begge taget fri fredag, så vi sov længere, end vi plejer. Chico havde vi afleveret til Marilena i går, så hun kunne passe ham, mens vi er på skiferie. Kasper er i København på Politiskolen og kommer først hjem næste weekend, så Marilena har fornøjelsen / bøvlet helt selv. Nå ja, vi kunne så sove, uden at skulle tænke på, at Chico skulle luftes. Klokken blev 9 inden Karin ikke kunne ligge længere. Jeg fik mig vendt og tog lige en 1/2 time mere, mens Karin lavede morgenmaden klar. Da vi havde fået morgenmad, begyndte vi så småt at gøre huset klar, til vi skulle af sted, og Karin begyndte at finde de forskellige ting frem, vi skulle have med på skiferien. Jeg fik bilen vasket i vaskehallen, og ville se, om lufttrykket var i orden, men luftsystemet virkede ikke, måske fordi det var frost. Da jeg kom tilbage, fik vi lidt frokost, og fik sat "Skihits" på musikanlægget, så vi kunne komme lidt i stemning. Efterhånden var kufferterne pakket, og vi fik tingene stillet ud i entreen, så de var klar til at pakke ud i bilen. Nu var det tid til, at vi fik en "morfar", så vi kravlede ind under dynerne og prøvede på at sove, selv om det er svært midt på dagen. Det blev dog til et par timers tid, hvor vi blundede, mens vi kunne høre skihitsene fra musikanlægget oppe i stuen. Vi påstod, at vi ikke havde sovet, men da musikken stoppede, var der musikstykker, som vi ikke mente, var blevet spillet – Så vi har nok alligevel "været væk". Nu var det tid til,

at få alle tingene lagt ud i bilen. Den ene halvdel af bagsædet blev lagt ned, så vi kunne have skiene liggende på skrå. Først blev kufferter, skistøvler og drikkevarer lagt i bunden, og skiene ovenpå. Hulrummene imellem bagagen blev fyldt ud med sko og andre ting, som var pakket i "bæreposer". Oven på det hele lagde vi vores dyner og hovedpuder, så vi kunne få fat i dem, når vi skulle sove lidt undervejs. Traditionen blev brudt, for vi havde købt noget pizzadej, så det blev ikke tærter i år. Karin fik tryllet en rigtig god pizza frem af lidt ost, tomat, en dåse tun og en pake skinketoppings. Vi kunne ikke spise det hele, så der blev smidt 5 stykker pizza i fryseren, som kan komme os til gavn på et senere tidspunkt. Efter vi havde spist, fik vi lige set TV-avisen kl. 18.00. Nu var det tid til, at få det allersidste med ud i bilen og få låst huset af, og kl. 18.20 var GPS'en sat, og vi klar til at starte bilen og trille ud af indkørslen med retning mod Østrig. Autopiloten var sat til 120 km/t, da vi havde god tid og ikke ville stresses på turen. Vi havde været over grænsen i onsdags, så vi havde ikke brug for at besøge grænsekioskerne. Vi havde nemlig allerede provianteret.

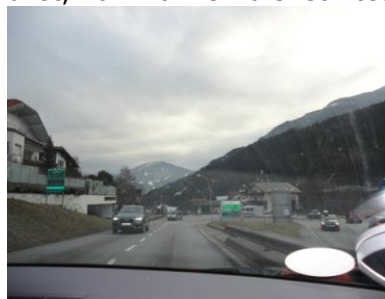
Klokken 20.40 krydsede vi Elbtunnellen, også kaldet "Lakridsgrænsen" (Der findes kun god lakrids nord for). Fremme ved Hildesheimer Börde, kl. 22.25, var det som sædvanligt tid til, at "Flammen" fik slukket tørsten, og vi andre fik lettet os lidt, inden vi fik en god kop kaffe og en Laksemad til at køre videre på. Efter en god ½ times tid, gik det videre ned ad A7. Da vi var inde for at få en kop kaffe på Hildesheimer Börde, undrede vi os over, at vi var de eneste, der var der – Det har vi aldrig tidligere prøvet. Vi kom også til at tænke på, at der faktisk ikke var ret meget trafik på Autobahnen – Hvorfor mon? Længere fremme prøvede vi at køre uden, at kunne se baglys foran os og heller ingen forlygter bag os. Underligt.

"Mautstelle am Arlbergtunnel"

Lørdag, den 24. januar 2015:

Ved godt 2 tiden tyndede det ud i de danske biler på Autobahnen, for de fleste drejede ad A3 mod München, mens vi fortsatte på A7. Små 300 km fra målet var vi blevet trætte, så vi drejede ind på Rastepladsen Lonetal, hvor "Flammen" blev tanket, inden vi fandt en parkeringsplads, hvor vi kunne finde dynerne frem og se, om vi kunne få lukket øjnene, så vi kunne blive friske til den sidste etape. Det var svært at finde ro, men det må alligevel være lykkedes, for da jeg så på uret, var klokken blevet næsten 6.00. Efter at have gnedet søvnen af øjnene, fortsatte vi mod

Vi drejer mod Ischgl i Pians

Memmingen, hvor vi kl. 06.40 drejede ad A95 mod Lindau og den Østrigske grænse. Kl. 07.15 fik vi købt Vignette til 10 dage, så den også gælder, når vi skal køre hjemad. Nu gik det mod Arlbergtunnellen, hvor vi betalte 9,50 €, for at køre gennem den 13,9 km lange tunnel. Efter et par tunneller mere, drejede vi ind i Silvrettadalen, hvor vi kørte de 25 km frem til Ischgl helt uden problemer. Kl. 09.15 parkerede vi bilen efter 1158 km. Vi blev modtaget af værtsparret med en dejlig velkomst. Vi gik over på nabo hotellet "Castel", hvor vi for 11 € fik den helt store morgenbuffet. Efter en dejlig morgenmad gik vi tilbage til "Apart Salner", hvor Daniela havde

lavet papirerne og nøglekortene til lejligheden klar. Vi kunne bare begynde at læsse af bilen og ind i lejligheden. Kort efter var vi klar til at tage skitøjet på, så vi kunne gå op til liften med ski og skistøvler, som vi ville sætte ned i skirummet under den ny liftstation, som skulle bringe os op i skiterrænet hver dag. Vejret var dejligt med solskin, så vi besluttede os for, at vi ville stå på ski allerede, så vi købte liftkort til 7 dage for 229,50 € pr. person. Fordi vi begge er over 60 år fik vi hver 25,50 € i rabat. Efter lige at have været i skikælderen, for at skifte til skistøvler og få sko, støvletaske og skiposer låst ind i skabet, var det tid til at tage rulletrapperne op til liften 3 etager højere oppe. Klokken 11.15 sad vi helt alene i den store lift, som bragte os op til Pardatschgrat. Her tog vi skiene på og kunne begive os ud på de snedækkede og solbeskinnede pister. SKØNT! Vi "fræsede" ned ad pisterne, med en enkelt pause for at få vores "Kurvenwasser" også kaldet Glühwein. Den sætter blodomløbet i gang i de trætte ben. Ved 14 tiden syntes vi, at vi hellere måtte stoppe, mens legen var god, vi havde trods alt kørt 1158 km i bil i løbet af natten, så vi besluttede os for, at tage pisten helt ned til byen. Efter en god tur ned satte vi ski og støvler i skikælderen og gik over i Billa, for at købe nogle "nødvendige" fornødenheder, bl.a. en flaske Obstler til mine skistave, og

Karin nyder solen

et par øl til køleskabet. Vel hjemme i lejligheden fik vi pakket kufferterne ud og slappet lidt af, inden vi fik et velfortjent bad. Karin tryllede lidt suppe frem til aftensmad, og efter aftensmaden fortsatte vi med afslapningen, og fik skrevet et par mail / SMS om, at vi var kommet godt frem. Jeg fik også skrevet lidt på beretningen, inden vi ved 20 tiden "væltede" i seng, så vi kunne få hvilet ud og være klar til morgendagens strabadser.

søndag, den 25. januar 2015:

Tid til en "Jagertee"

Klokken 07.30 bimlede Karins mobiltelefon som aftalt, så vi måtte "stoppe" med at sove. "Nicht Ausgeschlafen aber nur Aufgehört", som vores venner Johanna und Jürgen siger. Som sædvanlig stod morgencompletten af Yougurt m/frugt eller Frosties med mælk, og en lille en / en lille sort til morgenmad. Klokken 08.40 havde vi fået skitøjet på og begav os op mod liften, og efter lige at have været i kælderen, for at få skistøvler på og hentet skiene, kunne vi tage rulletrapperne de 3 etager op til liften, hvor vi sammen med flere andre kørte op mod skiterrænet. Klokken 09.15 kunne vi tage skiene på og køre ned mod "øvebakken" Veleilschar-te og ned til Idalp. På tredje runde så vi Else & Erik siddende i liften, så vi "speedede" lidt op, og da vi kom op med liften igen, ventede de på os i kulden. Efter et bevæget gensyn var vi klar til sammen at gen-udforske skiterrænet. Vi har faktisk 20 år jubilæum i år, for her i uge 5, er det nøjagtig 20 år siden, vi mødtes for første gang med Else & Erik i bussen på vej det sidste stykke mod Ischgl. Efter et par runder på øvebakken var det tid til at få "pløjet" et par andre pister, kun afbrudt at enkelte pauser for at få lidt "kurvenwasser" eller lidt frokost. Frokosten havde vi planlagt skulle være på "Schwarzer Wand", men da vejret var lidt "tykt", så var alt optaget, så vi tog skiene på igen og begav os mod næste mulighed, "Höllboden". Også her var der godt fyldt op, men efter 5 minutter var vi heldige, at spotte nogen, der skulle til at gå. Som gribbe var pigerne over det, og så kunne vi nyde frokosten, Gullaschsuppe. Efter frokosten var det igen tid til pistefræs, men da der var dårlig sigt, tog vi den med ro. Og efter et par runder blev vi enige om, at tage en "Jagertee" inden vi ville køre ned til byen. Imens vi fik "Jagerten" lysnede det op, og vi kunne begynde at se blå himmel igennem skyerne. Da Jagerten var drukket, tog vi pisten ned mod byen, en dejlig tur i solskin, hvor vi kunne se sneen tydeligt. Vel nede ad det sidste stejle stykke, kunne vi tage skiene af foran "Hotel Elisabeth", hvor Erik gav en runde øl og en Williams, inden vi gik ned i skikælderen, for at sætte skiene i skabet og gå hjem til Apart Salner. Lige nu sidder jeg og skriver på beretningen, mens vi nyder et glas rødvin, inden vi skal i bad. Efter badet mødtes vi med Else & Erik og gik på Salner for at spise aftensmad. Menuen bestod af Gordon Bleu med en øl til.

"Afterski ved Elisabeth"

mandag, den 26. januar 2015:

Da vi stod op kl. 07.30, var det til blå himmel. Solen var endnu ikke kommet ned i dalen, men mens vi gjorde os klar til morgenmaden, begyndte det at lysne i øst, og vi kunne se solen skinne på bjergtoppene. Efter morgenmaden begav vi os op til liften, for at hente ski og skistøvler og kl. 09.00 kunne vi lige knibe os ind i liften. Da vi stod af liften oppe i terrænet, så vi, at Else & Erik var ved at få skiene på, så vi var allerede klar til at udforske pisterne, i det der betegnes som "Kaiserwetter" – ikke en sky på himlen. Efter at have taget "øvebakken" et par gange som opvarmning, var vi klar til at tage turen til Samnaun. Ikke fordi vi skulle købe noget, men fordi vi synes, det er en fantastisk flot tur med rigtig godt skiløb. Da vi kom ned til Samnaun, lå byen helt i skygge, så da vi kom frem til Hermelindes, gik vi indenfor. Vi fik som sædvanligt en kop "Chokolade mit Zahne", som vi berigede med lidt Rom fra lommelærken. Imens vi nød Chokoladen, kunne vi se solen komme op over bjergene, kl 10.30 og pludselig lå hele byen i strålende solskin. Da vi havde nydt chokoladen, tog vi skiene på nakken og gik ned til transportpisten, hvor vi fik skiene på og langsomt kørte ned mod den store lift, Twiliner 180, som vi tog op til skiterrænet. Vi havde fået plads ved vinduet og kunne nyde udsynet over bjergene, mens vi blev løftet op til "Alp Trida". Efter lidt skiløb fik vi frokost udenfor i solen på "Alp Bella". I gamle dage kaldet Høsehøuset. Nu var det tid til flere ture i det flotte solskin på den Schweiziske side, inden vi tog liften op til Idjoch, og over på den Østrigske side. Efter skiløbet var det blevet tid til, at få en Glühwein på Alpenhaus, inden vi tog pisten ned til byen. Da vi kom ud på pisten, var den

Karin og Else nyder vejret

godt fyldt med skiløbere af forskellige evner, så det var lidt en prøvelse, at køre ned til byen. Ikke på grund af skiterrænet, men på grund af de "Tumper", som troede de er verdensmestre, men som ikke har styr på "en skid", for at sige det mildt. Flere gange måtte vi lave undvigemanøvrer eller "give gas", for at undgå at blive påkørt bagfra, eller væltet af "Tonserne" der væltede på bakken. Heldigvis har vi styr på det, så vi kom helskindene ned og fik skiene sat i skikælderen. Efter vi havde staldet skiene op, mødtes vi med Else & Erik på Nicki's Stadl, hvor vi fik et par øl og en "Willi", inden vi gik hjem for at komme i bad og gøre klar til, at vi mødtes til aftensmad på Eggerstüberl. Menuen bestod af Grillteller.

Afterski på Nickis Stadl

tirsdag, den 27. januar 2015:

Jeg havde ikke sovet så godt om natten, så jeg var noget træt, da vi blev vækket kl. 07.30. Der var ikke kommet så meget sne i løbet af natten. Vejret var stadig noget gråt, det småsneede, da vi gik op til liften. Det så ud som om, der kunne komme mere sne i bjergene. Vi trak den lidt med at få morgenmad og blive færdige, så vi var først klar til at gå op efter ski og støvler kl. 08.45. Vi havde fået at vide, at Pardatschgrat liften ikke ville køre i dag, da bærevirerne skulle strammes op. Vi fik hentet ski og støvler i kælderen og tog rulletrappen op til udgangen, for at gå over til Fimba Liften. Lige da vi var kommet uden for døren, mødte vi Else & Erik. Oppe ved liften var der mod forventning ingen kø, så vi fik en gondol helt for os selv. Da vi stod ud oppe på Idalp, var alt lidt gråt og det sneede. Vi fik dog kørt 3 ture på øvebakken, hvor vi kunne køre

Fire venner i sneen

i ny-sne ude i siderne. Nu var det så tid til at tage på Alpenhaus, for at få en Kurvenwasser. Vi nød det indenfor, mens vi kunne se at vejret udenfor skiftede mellem lidt gråt og pludselig helt tæt med kraftig sne og blæst. Efter pausen fik vi kørt nogle ture rundt i terrænet, inden det blev tid til, at finde et sted at spise vores frokost. Først var vi inde på Idalp, men her var overfyldt med mennesker, så vi tog skiene på igen og kørte ned til stoleliften, som går op på Pardatschgrat. Vi havde en teori om, at der nok var bedre plads deroppe, da den store lift ikke kørte i dag. Vi var der kl. 13.15, og ganske rigtigt havde vi let ved at finde et bord, så vi kunne få lidt frokost og blive tanket op med lidt energi. Også her kunne vi sidde og se ud på vejret med skiftende snevejr og lave skyer. Da vi havde spist, blev vi enige om, at vi vist havde fået nok skiløb for i dag. Sidste skitur gik ned til Idalp, hvor vi tog liften ned til byen. Vi sagde farvel til Else & Erik, og gik ind for at sætte skiene i skabet i skikælderen og begive os hjem til Apart Salner, hvor vi tilbragte resten af dagen med at slappe af, så vi kunne være fit for fight til en ny skidag i morgen.

Udsigt fra liften – Ny Lift

onsdag, den 28. januar 2015:

Da vi stod op kl. 07.30, kunne vi, på vores 26 års bryllupsdag, se solen ramme spidsen af de højeste bjergtoppe. Efter morgenmaden gjorde vi os klar til, at gå op til liften, som kørte igen efter arbejdet i går. På turen op til liften kunne vi se, at solen nu ramte et større stykke af bjergtoppene. Vi fik hentet skiene i skikælderen og kom op til liften, hvor der var kø, men efter 5 minutter, kunne vi tage liften op mod Pardatschgrat. Klokket 09.10 kunne vi gå ud i solskinnet. Vi

"Kold frokost" på Bodenalp

mødte Else & Erik på første tur på øvebakken og efter en par ture, blev vi enige om at tage over på den Schweiziske side, som ligger i 100 % sol om formiddagen. Der var stadig nogle tynde skyer, da vi kørte fra Flimjoch og ned i Alp Trida området. Efter nogle ture i solen, fik vi en Kurvenwasser på Alp Trida. Efter optankningen kørte vi nogle ture i Greitspitz området, inden vi kørte over på 40éren, hvor vi tog den store lift op til Piz Val Gronda. Da det var første gang, vi var deroppe, nød vi synet ud over bjergene, og fik taget nogle billeder, inden vi spændte skiene på, for at tage pisten ned til 40éren og videre ned til Gampenalp, som vi dog kørte forbi, for at komme ned til Bodenalp, hvor vi ville spise. Vi fandt en plads udenfor i solen, op ad muren, og fik 2 Spiegelei mit Bratkartoffel og en lille øl til. Selv om vi sad i solen, blev det alligevel lidt koldt, så da vi havde spist, kørte vi hurtigt videre og fik kørt nogle ture, og kl. 14.30 drejede vi

ind på Alpenhaus, for at få en velfortjent Glühwein, inden vi tog liften ned, for at gå hjem og slappe lidt af, inden vi mødes for at gå på Eggerstüberl, for at spise "Spareribs" og nyde en enkelt øl inden det blev sengetid.

torsdag, den 29. januar 2015:

Vi vågnede før mobilen larmede, men vi ventede med at stå op indtil den bimlede. Efter morgenmaden begav vi os op, for at hente ski og støvler i skikælderen, men vores kort til skabet virkede ikke. Vi kunne se, at der var flere, som heller ikke kunne få deres ski og støvler. Karin gik ud til depotmanden, som fortalte, at det var et EDB problem, som kunne være løst om 5 minutter eller en ½ time. Da der var gået ca. ½ time, kunne vi se, at en depotmand var ved at "bryde" skabe op, så vi henvendte os til ham, for at vi også kunne få vores ski og støvler. Med et specielt tag og 2 skruetrækkere, kunne han knække låsen, så vi kunne få ski og støvler. Karin havde ringet til Erik, for at fortælle at vi var forsinkede, men da vi kom op, mødte vi hinanden på øvebakken som sædvanlig. Vejret var ikke for godt, det sneede og der var diset, så sneen var svær at se, derfor besluttede vi os for, efter et par ture, at tage på Alpenhaus for at få en Glühwein. Efter en times tid, hvor vi havde set ud på det skiftende vejr med sne og dis, var det tid til nogle ture i nærområdet, inden vi igen fandt ind på Alpenhaus for at spise frokost, og hvile det trætte ben. Jeg havde fået en væmmelig hovedpine, så jeg var ikke til mere skiløb. Karin og jeg tog ned for at slappe af i lejligheden, mens Else & Erik kunne nyde skiløbet i det skiftende vejr, som hen ad eftermiddagen endte med flot solskin. Vi fik købt lidt ind, inden vi gik hjem for at få et bad og nyde det, indtil vi gik i seng, for forhåbentligt at være klar til morgendagen, som er vores sidste skidag, inden vi skal køre hjem.

I skikælderen

fredag, den 30. januar 2015:

Som de andre dage vågnede vi klokken 07.30, men denne gang var det vores sidste dag på ski for denne gang. Denne gang skulle vi tage vores støvletasker og skiposer med op i skikælderen, så vi var klar til at pakke dem væk, når vi kom ned om eftermiddagen. Vi fik skistøvlerne på og

"20 års jubilæum"

skiene på nakken, og tog de 3 rulletrapper op til liften, og efter 10 minutter kunne vi stå ud i snevejret oppe på Pardatschgrat, hvor vi mødte Else & Erik. Kraven godt op om halsen, skihjelme og ski på og så ud i skiterrænet. Da det var lidt diset, kunne vi ikke rigtig se sneen, så det blev kun til 2 ture, inden det var tid til lidt "kurvenwasser" til at løsne lidt op på muskler og hjerne. Vejret bedrede sig en smule, og så var det ud på ski igen. Vi fik kørt nogle fine ture, men var dog blevet overrasket af den manglende sigt, så vi kom til at køre ad en vandrerute. Det betød dyb sne, men så fik vi også prøvet det. Da Höllenkar liften var kommet i gang, tog vi den op i terrænet, for vi regnede med, at der nok ikke var så mange, som havde fundet ind på hytten "Schwarz Wand". Vi fandt også et bord, da vi kom frem og kunne nyde vores frokost, og slappe lidt af inden vejret bedrede sig lidt. Ude på pisten kunne vi konstatere, at vejret svingede mellem snevejr, skyer (tåge) og blæst, så efter et par ture valgte vi at tage på "Alpenhaus", for at få en Chokolade, som vi berigede med lidt Cognac fra Erik lommelærke. Den nød vi, mens vi kiggede ud på vejret. Da det ikke bedrede sig, og "pigerne" var tørstige, var vi nødt til også at drikke en lille øl. ☺ Vejret så ikke ud til at blive bedre, så vi besluttede os for, at tage Pardatschgratliften ned til byen. Det kan vi vist også være bekendt, efter at have kørt over 140 km på ski og klaret 20.000 højdemeter i løbet af ugen. Nu var det tid, til at gå hjem til "Apart Salner" for at få begyndt at pakke, inden vi skulle på "La Nona" for at spise Pizza. Inden vi gik ud for at spise, fik vi en snak med værtinden, Daniela og så de planer, de havde for ombygning af 1 og 2 sal. Ombygningen skal ske i sommeren 2015, så alt kan være klar til næste vintersæson, som er deres hovedsæson. Vi fik også bestilt en 4 personers lejlighed til uge 5 i 2016, hvor vi regner med at Kasper og Per vil med på skiferie.

Da det var 16 gang, vi boede på Apart Salner, havde Daniela fået et diplom med forskellige effekter, som vi fik overrakt som bevis på, at vi havde boet hos dem 15 gange (i 2014).

Efter vi havde spist, fik vi sagt farvel til Else & Erik, som også

"15 års Urkunde"

skal hjem i morgen. Tilbage i lejligheden fik jeg skrevet på beretningen, og Karin pakkede vores tøj i kufferterne, så det kun er det sidste, som skal klares i morgen.

Lørdag, den 31. januar 2015:

Som alle de andre dage, bimlede mobilen klokken 07.30. Forskellen var bare, at vi ikke skulle have skitøjet på i dag, men have pakket alt i bilen, og gøre klar til at forlade Ischgl for denne gang. Det havde sneet om natten, så der var igen et lag sne på bilen, som skulle væk, før vi kunne åbne dørene. Reinhard (Værten) kom straks med en kost, for at fjerne det værste, så jeg kun skulle gøre ruderne helt rene. Så var det bare at få pakket bilen, og sagt farvel og tak for denne gang til Daniela og Reinhard. Klokken 08.35 startede vi bilen i -7 °C, og trillede ud ad Bintaweg op mod den store vej ud af Ischgl. Da vi kom til Landeck, bestemte vi os for at køre gennem byen, så vi kunne se, om Camping Rifler stadig eksisterede. Klokken 09.12 kørte vi forbi og kunne

Flot tur hjemad

se, at der holdt mange campingvogne som vintercamperede, og hvor beboerne nok stod på ski på pisterne over Landeck. GPSén fortalte, at der var forsinkelse på op til 35 minutter, så den foreslog en alternativ rute, som vi tog. Det var en oplevelse, at se rigtig flotte udsigter over det snedækkede landskab. Vi kom fint uden om køen, som vi kunne skimte, mens vi kørte gennem de kønne byer, og det flotte landskab. Efterhånden var vi tæt på Fernpass, og måtte her køre i meget tæt trafik, men det trillede dog hele tiden. Klokken 10.10 kørte vi, i -5 °C, over Fernpass (1210 m) og kunne nu se op mod Zugspitze og skiområdet på den Østrigske side af Zugspitze. Længere fremme foreslog GPSén endnu en gang, at vi skulle tage en alternativ rute, da der var 20 minutter kø ved Reute tunnelen "Blok Abfertigung". Vi fulgte GPSén og kom igen gennem flotte byer og landskaber, uden problemer af nogen art. (I øvrigt tog vi samme afstikker sidste år – Utroligt, at der ikke er flere, som har fundet ud af det) Da vi igen kom ud på den oprindelige rute, var der langt mellem bilerne, og klokken 11.07 kørte vi ud af Grenztunnel Füssen, og nu var vi i Tyskland og på Autobahn A7, som går helt til Danmark. Ved Rasthof Algäuer Tor, var vi nødt til at holde en kort pause, da vandet stod så højt i øjnene, at det var, som at se undervandsfilm. ☺ Efter 20. minutters pause kunne vi fortsætte, men GPSén fortalte, at der var 10 kø ved Memmingen, så den fandt en alternativ rute, som gik "uden om alle hændelser", som den skrev. Vi kom bl.a. ind gennem Memmingen by, men det gik fint, og da vi var tilbage ved motorvejen, var trafikken helt normal. (Dejligt med en GPS, som man kan stole på) På det første stykke op til syd for Würzburg kunne vi nyde det flotte snedækkede landskab (ca. 50 cm), med huse som havde sne på taget. Pludselig kom vi frem til et område helt uden sne. Som vi nærmede os Kasseler Berge, begyndte der igen at være snedækkede landskaber. Ved Raststätte Harz var "Flammen" blevet tørstig, og vi lidt sultne, så vi blev alle tanket op, inden vi igen fortsatte hjem ad, men nu i sne og slud og ind i mellem meget tåget. Temperaturen havde hele vejen ligget mellem +1 °C og -3 °C, men da vi, klokken 20.50, kørte over grænsen til Danmark faldt temperaturen pludselig til -7 °C. Vi satte tempoet lidt ned og kunne klokken 21.40 dreje ind i indkørslen på H. C. Ørsteds Vej 17, hvor temperaturen var -2 °C. Efter 2.294 km med et gennemsnitligt brændstofforbrug på 5,3 ltr/100km, kunne vi tømme bilen for bagage, inden vi stillede "Flammen" i garagen.

Udsyn mod Zugspitze

Søndag, den 1. februar 2015:

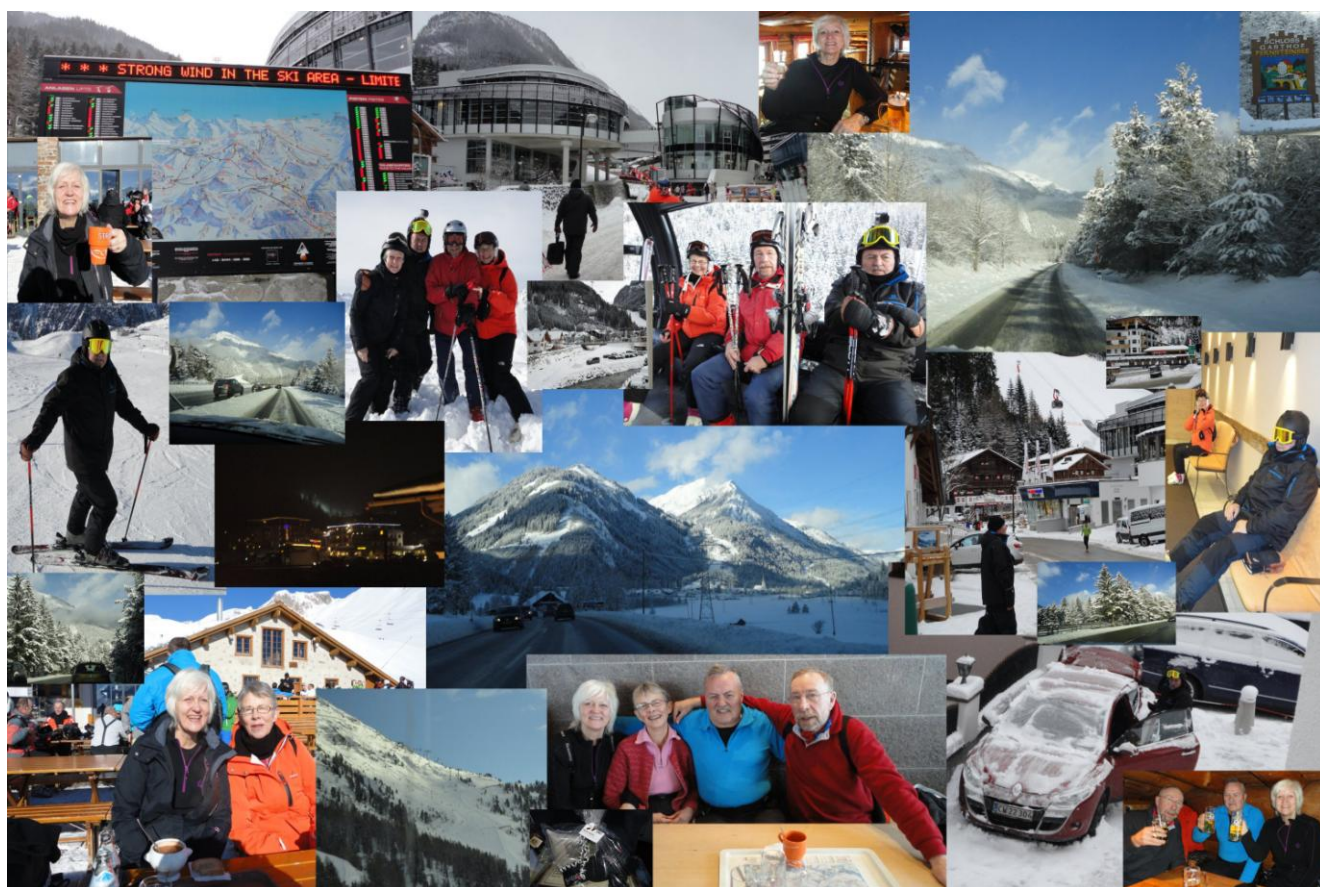
Efter en god nat søvn kunne vi stå op klokken 08.20, dejligt udhvilede. Efter en dejlig morgenkomplet, som Gurli havde købt ind til, var der nok at tage fat på, for at få ryddet "pakkenellikerne" fra turen væk, og få vasket det brugte tøj. Nu glæder vi os til at få besøg af Marilena & Kasper i eftermiddag, så vi kan hygge os og fortælle lidt om turen. Så har de Chico med hjem, efter de har passet ham, og ham savnede vi allerede, da vi kom hjem i aftes, og gik ind i huset. Jeg tror endda Karin sagde "hej Chico" i døren. ☺ Vi har heldigvis taget fri i morgen, mandag, så vi kan få ryddet det sidste op, slappet af og få bilen gjort ren.

"Ehrenurkunde"

Karin og jeg har haft endnu en "Super-god" skiferie, hvor vi har nydt hinanden, det skiftende vejr, skiløbet og lejligheden på Apart Salner. – Vi glæder os allerede til næste år, hvor Kasper og Per forhåbentligt tager med os. Her skal vi bo i en helt nyrenoveret lejlighed.

Atter er en dejlig tur til ende, og det kan jo kun blive godt, når Karin og jeg er sammen. ☺

Sådan erindret – Ejlf S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, et citat fra H. C. Andersen:

"At rejse er at leve"!

©2015 Ejlf@Petrat.dk

<http://Petrat.dk>

